

RAFA GIL

ENMIG D'UN GRAN SECRETISME, CINC-CENTS TÈCNICS I COMANDAMENTS DE L'OTAN ES REUNEIXEN AL PAÍS VALENCIA

L'OTAN negocia al Sud

Utilitzant com a pantalla unes suposades jornades de codificació, durant les quals es va acordar que tots els soldats portaren a les motxiles el mateix tipus de raspall de dents, cinc-cents mandataris de l'OTAN s'han reunit a Alacant on han previst la compra-venda d'armament convencional per als pròxims anys.

Tona Català

Cinc-cents experts civils i militars de l'OTAN s'han reunit a Alacant —paradís de les palmeres, segons el comandant Marín— per a participar en el VII simposi sobre el Sistema OTAN de Codificació.

Les jornades les han organitzades els Grups de Directores de Codificació de cada estat membre de l'OTAN i el Ministeri de Defensa espanyol. Es tractava —segons manifestà el comandant Marín, que venia de Madrid per atendre els periodistes— d'analitzar els sistemes de codificació, de manera que s'aconsegueix unificar tots els equips

i peces emprades per les forces armades dels països membres de l'OTAN per a una millor identificació, és a dir, «*que todos los soldados de la OTAN lleven el mismo cepillo de dientes*». La realitat, evidentment, era tota una altra.

La funció fonamental d'aquesta trobada era per a les organitzacions pacifistes traficar amb armes. «No debades —segons aquestes fonts—, els tècnics que s'hi van aplegar eren empresaris que aprofiten aquesta mena d'esdeveniments per a presentar els seus productes. A Alacant es va estudiar i es va pactar la compra d'armament convencional per als pròxims anys.»

Altrament, no s'explica el gran desplegament policial ni les enormes mesures de seguretat que es van posar per a impedir el pas dels informadors al lloc on es van celebrar les jornades, ni la insistència per part dels organitzadors per llevar importància a la trobada. De fet, l'excusa que va donar el Ministeri per a justificar l'elecció de la ciutat d'Alacant per a celebrar aquest simposi, cau pel seu pes. Dir que a Alacant fa bon temps, és cert, però els tècnics i comandaments de l'OTAN no hi havien vingut a fer turisme. I no es pot acceptar com a excusa que el Palau de Congressos de Madrid estiga en obres, ja que a Madrid hi ha milers de llocs on aplegar cinc-cents tècnics i una infraestructura hotelera molt més important.

Alacant, a més de tenir bon clima, reuneix totes les condicions perquè un simposi de l'OTAN passe completament desapercbut. Ací, és molt difícil que hi haja filtracions perquè els gran mitjans de comunicació estan a Madrid i Barcelona. D'altra banda, la possible resposta dels pacifistes sempre és menor, encara que per això no deixa de ser important. La Coordinadora Pacifista d'aquesta ciutat va aconseguir reunir, en una marxa que va or-

SERVEI D'ASSESSORAMENT JURÍDIC DELS DRETS LINGÜÍSTICS

Els valencianoparlants també tenim els nostres drets:

«Ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua»

(Article 7é. paràgraf 1.3 Estatut d'Autonomia)

DEFENSA'LS

CONSULTA'NS

GRATUÏTAMENT

Acció Cultural del País Valencià
C/ Moratín, 15
Telèfon (96) 351 17 27
46002 VALÈNCIA

Alacant, lloc segur per a l'OTAN.

ganitzar per fer pública la seua protesta per la celebració del simposi, més d'un miler de persones. Xifra gens desdenyable si analitzem el context.

El secretisme amb què s'ha dut tot és el fet més remarcable d'aquesta trobada. L'entrada al recinte estava flanquejada per una vintena de policies, ajudats per un helicòpter que guaitava possibles invasions per aire. Després s'havia de passar per un detector de metall, i ja, una vegada dins, les prohibicions. Un comandant acabat d'eixir d'un vídeo-clip de Michael Jackson, amb cicatriu a la galta inclosa, va prohibir a aquest setmanari —«*ordenes del Ministerio*»— fotografiar i acostar-nos al personal reunit. «*No se les puede molestar*».

Tampoc no vam poder mirar ni acostar-nos als estands de les diferents delegacions, on es mostraven des de paquets de menjar per als soldats fins a sofisticats aparells d'informàtica mig amagats entre els generals que s'abocaven als aparadors. Ni rebérem cap resposta explícita quan preguntàrem per les empreses que allí exposaven. El comandant Marín ens assegurà no tenir ni idea de què li parlàvem. «*No lo sé. Nosotros solo hemos puesto el local*».

A l'esquifit dossier de premsa que Marín ens entregà s'advertia que el grau de seguretat del simposi era «OTAN sense classificar», que, en conseqüència, «durant les sessions no se citaria informació classificada de cap tipus». «Si excepcionalment algú necessita fer ús d'alguna documentació classificada, es prendran totes les mesures necessàries per a garantir la seguretat d'aquests documents, afegia el dossier». □